

Després de tocar sostre en l'àmbit hotelier, la Generalitat de Catalunya busca alternatives que li permetin demostrar la vàlua de l'oferta catalana i desmarcar-se dels seus principals competidors. El turisme rural és la punta de llança. La temporada d'estiu 2006 s'ha iniciat amb la regulació d'aquest tipus d'establiments que, durant el mes de juny van seduir més de 25.000 viatgers. Amb la nova normativa se senten les bases per convertir el camp en un dels principals atractius per al turisme català i, de retruc, s'intenta frenar l'escalada de desdoblament que han patit els nuclis més petits durant els darrers anys.

Trobar un allotjament de turisme rural en el mes de vacances per excel·lència és tota una odissea per aquells que volen gaudir d'un tipus de turisme diferent, basat en el contacte amb la natura i en l'autenticitat de l'allotjament. És per això que Catalunya, que encapçala aquest tipus de turisme a l'estat –només precedida per Castella i Lleó– ha volgut posar el fil a l'agulla per sargir un mercat que apunta maneres. Segons l'Observatori de Turisme de Catalunya, els establiments de turisme rural catalans van rebre durant el 2005 més de 229.000 viatgers, un 10,5% més que en el període anterior. Els mateixos catalans són els que aporten major volum de viatgers (un 85,2% del total) i de pernoctacions (ocupació per una persona d'una o més places o d'un llit suplementari dintre d'una jornada hotelera i en un mateix establiment), amb un 76,2%. Els Pirineus –que aglutinen el 45% de la demanda– es consoliden com la destinació principal del turisme rural a Catalunya.

Combatre l'estacionalitat. El decret aprovat per regular els establiments de turisme rural i configurar-los com una alternativa turística de qualitat supera l'aprovat el 1995, que definia aquests establiments com "residències –cases de pagès" i diferenciava només entre masia, casa de poble i allotjament rural. El primer canvi en el decret aprovat a final de juliol el trobem, precisament, en la terminologia i la denominació emprades, entenent per establiments de turisme rural els que presten allotjament als usuaris turístics en habitacions o habitatges rurals, d'una mane-

El turisme rural pren l'alternativa

Lluny dels apartaments a la vora de la mar i dels hotels de les grans ciutats, el turisme rural es presenta com l'opció més atractiva per a les vacances. La Generalitat catalana pren nota i es llança a regular aquest mercat en potència.

ra habitual i mitjançant preu. Els establiments han d'estar situats en el medi rural, fora o dins de nuclis de població de menys de mil habitants, i integrats en edificacions anteriors a l'any 1950, que respectin la tipologia arquitectònica de la zona.

D'altra banda, el nou decret regulador distingeix entre dos tipus d'establiment rural: la casa de pagès o establiment d'agroturisme i l'allotjament rural. Encara que ambdues categories es desglossen en els mateixos grups (masia, masoveria, casa de poble compartida i casa de poble independent) la gran diferència entre elles és que, en el primer grup, el titular és pagès professional i,

per tant, obté rendes agràries, ramaderes o forestals. Pel que fa a les modalitats de turisme rural, s'entén per masia aquell habitatge unifamiliar que permet dormir i esmorzar fora del nucli urbà; la masoveria, que és llogada la casa sencera dins l'explotació agrària; la casa de poble compartida, si es comparteix dins del nucli urbà una casa amb els hostes; i la casa de poble independent, si es lloga l'habitatge sencer.

'Bed&breakfast', a l'estil català.

Com a novetat, el decret preveu la possibilitat que els titulars d'establiments rurals que no perceben aquests tipus de rendes –és a dir, el segon grup– puguin

Economia | Turisme rural

compartir el seu habitatge amb els hostes, una opció que no existia fins ara. Aquesta fórmula, similar al *bed&breakfast* britànic, facilitarà l'obertura d'allotjaments rurals en pobles petits. Segons el sotsdirector del Departament de Turisme de la Generalitat de Catalunya, Josep Maria Navarro, es tracta d'una oportunitat única per "donar una solució viable a aquelles persones que han deixat les activitats agràries però que volen continuar en aquell indret; això ens permetrà arribar a les zones més desèrtiques". Aquesta nova opció obre un important ventall de possibilitats, sobretot, a pobles de l'interior de Tarragona i als de Lleida, zones menys turístiques. A més, els allotjaments rurals de pobles de menys de trenta habitants podran acollir restaurants, sempre que aquests ofereixin trenta places com a màxim i tinguin una entrada independent per accedir-hi.

Navarro remarca que la nova normativa pretén incrementar les exigències tècniques, "a l'hora que s'evita l'intrusisme, una de les grans reivindicacions tant de l'administració com de les mateixes associacions de turisme rural catalanes, que són les primeres interessades a regular la situació per oferir un servei de qualitat". A partir d'ara, es prohibirà l'ús de sofàs-lit i lliteres, tot i que es permet la instal·lació de llits superiors en determinades condicions, per a menors de dotze anys. El decret també inclou el deure d'establir un servei de neteja mínima, donar informació so-

bre activitats locals o facilitar visites a les explotacions agràries.

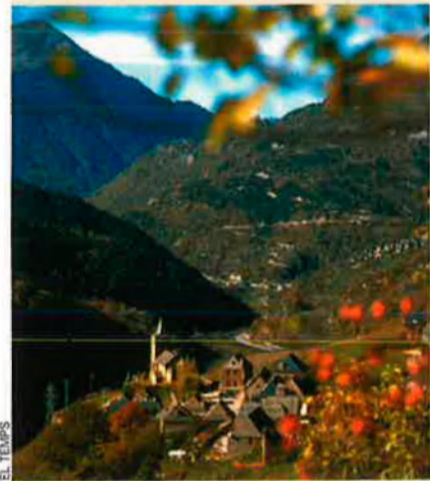
Augment de l'interès forà. Arrelat amb força en altres països de la Unió Europea, com Àustria, Catalunya vol capitalitzar l'interès forà. Durant l'any 2005, el 8,3% dels viatgers que van visitar el Principat per gaudir del turisme rural ho van fer des de l'estranger, un 6,6% provenien d'arreu de l'estat i un 85,2% eren catalans. La diferència entre estrangers i autòctons augmenta encara més en el cas del turisme rural valencià, que durant el passat mes de juny va registrar un total de 11.851 viatgers (11.221 d'arreu de l'estat i 630 de fora) que van generar més de 22.000 pernотacions. A les Illes Balears, no obstant això, la tendència s'inverteix: 9.596 dels 11.564 dels viatgers que es van allotjar en establiments rurals al juny provenien de la resta d'Europa, mentre que només un 1.967 eren de l'estat. Les pernотacions s'adiuen a aquesta relació proporcional: més de 49.500 per als primers i 6.240 per al segon grup. L'estada mitjana és, això sí, la més alta dels Països Catalans: 4,82 dies.

Per al sotsdirector del Departament de Turisme de la Generalitat de Catalunya, el turisme rural del Principat té molt terreny guanyat respecte al País Valencià i al de les Illes Balears, "on s'ha apostat fortament per un tipus de turisme més hotel·ler".

Laura De Andrés

De la Vall d'Aran a les Terres de l'Ebre

Actualment, Catalunya compta prop de 1.500 establiments de turisme rural, que generen més d'11.300 places. L'any 2005, el nombre de places d'allotjament rural es va veure incrementat en un 12,2%, principalment a les marques Terres de Lleida, Costa Daurada i Catalunya Central. Tot i l'augment, els Pirineus continuen liderant el sector, amb un 45% del pastís, seguit de la Costa Brava, que amb un 19,6% va superar les 165.000 pernотacions. A la cua de la classificació trobem les Terres de l'Ebre, les Terres de Lleida, la Costa del Garraf, la Vall d'Aran i, per últim, la Costa del Maresme.

Breus

Mor el català Claudio Boada, president de Ford Espanya

El passat 22 d'agost va morir a Palma de Mallorca l'empresari i enginyer industrial català Claudio Boada Villalonga, als 86 anys. Al llarg de la seua trajectòria, Boada va combinar el seu treball com a gestor en el sector públic, la banca i l'empresa privada. En aquest últim vessant destaca la presidència, entre 1979 i 1981, de Ford Espanya, tot just coincidint amb la construcció de la planta d'automòbils a Almassafes (Ribera Baixa). En el sector públic, Boada va ser l'artífex del reflatament de l'Empresa Nacional de Autocamio-

nes (Pegaso) i va presidir els Alts Forns de Biscaia, càrrec que li va servir per acabar presidint l'Institut Nacional d'Indústria. Entre 1985 i 1990 va traure de la crisi el Banco Hispano Americano.

La sabatera Yanko deu 1,5 milions a l'administració

Els administradors judicials de Yanko han comunicat al Govern balear i als sindicats que la companyia sabatera manté un deute d'1,5 milions d'euros amb l'administració central, una xifra que es desconeixia i que podria dificultar la venda. Aquesta quantitat se suma als 400.000 euros que la companyia, que ha fet fallida, deu a entitats privades. Totes dues sumes són el deute contret després que l'expedient de liquidació haja entrat en els jutjats. A més, els comptes de Yanko registren en números rojos 14 milions d'euros.